

חובטן יקר.

שלום לך מובטל יקר. אנחנו חוזרים אליך גם השבוע, כמו שהבטחנו. אפשר להניח שהמצב לא השתפר, בינתיים. אבל מה, אתה עדיין חי, ויחסית גם זה משהו בימינו. האם ידוע לך, מובטל יקר, ש- בשבוע שעבר - עליך מוסר עיתון הפוע' לים, "על המשמר" - התאבד בתליה מובטל בן 25 תושב בתי-ים? כן, כן, תלה את עצמו. המיטרה מצאה בכיס מכני סיו פתק בו הוא מסביר את סיבת ה- מעשה - הוא לא מצא עבודה, ולא היתה לו דרך אחרת לפרנס את עצמו. זה, כמובן, פיתרון די קיצוני בעינינו, אם כי בהחלט אחד הפתרונות, כפי ש- מוכיחות הסטטיסטיקות ממדינות אחרות.

הדוגמא שהבאנו כאן מהווה אילוסט- טראציה נאה לבעיות העיקריות של ה- מובטל. בצורה מדעית אפשר להגדיר את הבעיה כך: להעביר מה שיותר זמן במה שפחות כסף. המובטל, שתלה את עצמו, פשוט העביר את כל הזמן - וזה עלה לו ממש גרושים, כי כמה כבר עו- לים שניים-שלושה מטר חבל? אהנו כאן ננסה להתמקד בפתרונות פחות דראס- טיים.

אחד המאפיינים של העידן האינפלציוני הוא שהכסף מנצח בתחרות נגד הזמן, מה שהופך את העברת הזמן למטקס יקר, המשאיר את המובטל במצב מתמיד של משיכת-יתר. כמעט כל דבר שאנו עושים ושהינו עייסוק מעביד-זמן, הוא גם עייסוק מעביד-כסף. אתה יושב בית והאור דור- לק? עובר כסף. אתה אוכל? אתה שר- תה? עובר כסף. אתה נוסע לישכת ה- העוסקה לחפש עבודה? גם זה עולה כסף.

כדי להתמודד עם הבעיה נזדקק ל- עזרת המילוסופיה. כמה פילוסופים חשו- בים נדרשו לבעיית הזמן. נזכיר כאן רק את עמנואל קאנט ואנרי ברטאון. בעיק- רון אפשר למצוא שתי גישות עיקריות לעניין הזמן. הגישה האחת רואה בזמן מעין מיסגרת קשוחה, שבתוכה מתבצ- עים העייסוקים השונים. לדוגמא: יש מיסגרת-זמן קשוחה בת 24 שעות ה- נקראת יממה. בתוך המיסגרת הזאת יכול האדם הממוצע (העובד) בבוקר, אכול ארוחת-בוקר, מנשק את האשה, הולך ל- עבודה, מנשק את המזכירה, עובד, מנשק את המזכירה, הולך הביתה, מתקלח, מנמנם קצת, עובד, הולך ארוחת-ערב, רואה טלוויזיה, ואחר-כך הולך לישון. למרות שזה נשמע פשוט זה עולה די הרבה כסף. זו הגישה הראשונה.

הגישה השנייה לעניין הזמן טוענת ש- אין מיסגרת קשוחה נתונה כזאת. הזמן, על פי גישה זו, מורכב מרצף של מע- שים. כלומר: אהנו אוכלים, שותים, ישנים, עובדים, ועוד כל מיני כאלה עיסו- קים, והסך-הכל של הרצף הזה יוצר את הזמן. כלומר: זה לא הזמן שכולל בתו- כו את מעשינו השונים, אלא מעשינו ה- שונים הם שיוצרים את הזמן. ובכן, מובטלים כדאי לאמץ את הגי-

ברטט של קדושה

ברטט של קדושה אני דופק במקשי מכונת הכתיבה, והאותיות מופיעות על הנייר כשהילה זוהרת מכרכרת סביב ראשי. הוא עשה זאת, האיש הישר הזה, האיש האציל הזה, האיש האמיץ הזה, בן-פורת שמואל, מנהיג ושוש; שר המיש- פטים שמואל תמיר הודיע על התפטרותו! בשעת כתיבת שורות אלו אמנם לא ברור עדיין אם ההתפטרות תיכנס לתוקפה אך ההכרזה כבר היתה! ואל יהא הדבר קל בעיניכם! לא כל אחד יכול לחוש בהבדל המהותי בין סיעה של ארבעה, חמישה או שישה חברי כנסת המיוצגים בממשלה על-ידי שלושה

$$\frac{3}{3} = 1 \times 61 = 61 + 59 = 120$$

החשבון האחרון של תמיר

שרים, ובין סיעה של שלושה חברי כנסת המיוצגת על-ידי שלושה שרים. לא כל אחד! אני למשל, לא יכול. אבל תמיר כן, ובכך גדולתו! רק לפני שבועיים ימים היה הדבר, כשסיפורתי לכם על החשבונות המסובכים שעורך השר תמיר בעזרת מחשבי-כיס, כשהוא מנסה ליישב ארבעה ח"כים עם שלר- שה שרים. אבל עכשיו כלו כל הקיצוץ! אי-אפשר יותר! אפשר לזרוק את כל דפי החשבון ואת המחשב. ילד יעשה את החשבון. והשר תמיר - הו, השר תמיר - כשעל כף אחת של המאזניים עומד פועלו האדיר כשר המישפטים, תרומתו המוחצת למחלף השלום ומעמדו הלאומי בכלל - ועל הכף השנייה היושר הציבורי, עקרונות ד"ש וכל הבלה-בלה הזה, רק איש אציל כמוהו היה יכול להכריע כמו שהכריע! ורוח טבעי יהיה הדבר, רק טבעי, אם יקבל מר תמיר גמול על פועלו! אם, למשל, יצורף לליכוד וימונה לשר המישפטים! או, למשל אם ילך בעקבות חברי הכנסת אליהו אסאד ונוו, וכך תהיה סיעה של ארבעה שתהיה זכאית לשר בממשלה! או אם, למשל, יוציא שוב לחופש את המרכז ויחזור לכנסת הבאה במרץ מחודש! רק הערצה יש בליבי אל האיש הזה. רק הערצה.

מעשה

במעשה דומה

מה ההבדל בין מי שמזדהה עם איר- גון טירור, ובין מי שעובר עבירה מינית? ובכן, יכולים להיות כל מיני הבדלים שלא אפשר כאן, אבל לפני שבוע נוצר גם הבדל ברור מבחינת החוק. התיקון לחוק למניעת טירור, שעבר בכנסת בשבוע שעבר, לא בא למנוע טירור, כמו שעלולים לחשוב בטעות. ה- תיקון הזה בא רק למנוע הזדהות עם אירוגני-טירור. מה זה הזדהות כנ"ל? ובכן, החוק אומר זאת בכל הכנות וב- אומץ רב: הנפת דגל, השמעת סיסמה, שירת המנון, "או מעשים דומים". ה- "או מעשים דומים" זוהי בדיוק הנקודה.

ביאה: החדרת אברי-מין לנקב מנקבי גופו של הזולת

כנסת באותו שבוע, על-ידי אותו שר- המישפטים, מתברר, שזווקא יש ממלא מקום באותו ספר-החוקים, וגם התברר ש-שר-המישפטים דווקא אוהב מאוד ל- הכנס לפרטים. ההוכחה היא "חוק ה- עונשין (תיקון מס' 14, תש"ם - 1980" שעניינו עבירות מין. כבר בפתיחת החוק יש מבוא, שמגדיר את השיטות השונות של עבירה מינית. בבקשה:

רק

נוסית אחת

קטנה

חוק ירושלים הידוע של גאולה כהן, הצליח לעבור בשבוע שעבר את שלושת מדורי ההיתנוס של הקריאה הראשונה, השניה והשלישית. את ארבעת המדורים הנותרים של האתר הוא כבר נעבור כולנו. מסביב לחוק הזה היו המון סיפור- רים, וגם לי נשאר אחד.

כידוע, היו המון חברי-כנסת שחשבו שהחוק הזה אינו בדיוק מה שחסר לנו ברגע זה. ולא רק שהוא לא חסר, הוא אפילו מיותר. ולא רק שהוא מיותר, הוא אפילו מזיק, ככה הם חשבו. אבל הצב- עה זה כבר עניין אחר. לאן נגיע אם יתחילו חברי-הכנסת להצביע פתאום לפי מה שהם חושבים? זה עלול להרוס את כל המבנה הפרלמנטרי של מדינתנו. שהרי כל המישחק הדמוקראטי מבוסס על זה שהמפלגות חושבות דבר אחד, ואומרות לבוחרים דבר שני, ועושות בכני- סת דבר שלישי, וכמה שחקשרים בין הדבר האחד לשני ובין הדבר השני ל- שלישי יותר רופפים, ככה המפלגה היא יותר גדולה, יותר מצליחה ויותר מכובדת. וככה קרה, שלמרות שהמון חברי- כנסת, אולי אפילו רוב, חשבו שהחוק הזה לא צריך לעבור, החוק דווקא כן עבר. והיתה מישמעת סיעתית, והיתה אם אשכחך ירושלים, ומה לא.

אבל הסיפור שיש לי הוא דווקא לא בעניין של אלה. לא בדיוק אלה. כידוע, היו גם 15 חברי-כנסת ששכחו את ימי- נם, והצביעו נגד החוק. מפ"ם הצביעה נגדו, יוסי שריד, למרות המישמעת ה- סיעתית הצביע נגדו, של"י הצביעה נגדו, ש"י הצביעה נגדו, חד"ש הצביעה נגדו, ר"ץ הצביעה נגדו, וגם מפ"ם הצביעה נגדו, רגע, מפ"ם כבר אמרתי. וזה בדיוק הסיפור, סיפור על מפ"ם. כ- חברה-הכנסת ממישמר-העמק, אמרי רון, שבאומץ רב הצביע עם סיעתו נגד החוק, מה אתם חושבים עשה אחרי ש- החוק התקבל? זה הסיפור. אחרי שהת- קבל החוק הלך ח"כ אמרי רון למזנון, ששם הרימו כוסית קטנה לרגל קבלת חוק ירושלים. את הכוסית הרימו כל אלה שבאמת רצו שהחוק תזה יעבור. הרבה לא היו שם, אבל ח"כ אמרי רון היה שם. גם הוא הרים כוסית. למה הרים ח"כ רון כוסית? אולי הוא סתם אוהב לשתות קצת מהחריף-החריף הזה? ואולי הוא סתם אוהב להרים כוסיות? לא. ח"כ אמרי רון ממפ"ם הרים כוסית כי הוא שמח לקבלת החוק, שרק בגלל המשמעת הסיעתית של מפ"ם הצביע נג- דו.

אחר-כך הצביע ח"כ אמרי רון, ואיתו כל מפ"ם, גם נגד החוק, למניעת טי- רור. אני לא יודע עם מי הרים ח"כ אמרי רון כוסית אחרי שגם החוק הזה התקבל. ואולי דווקא החוק הזה באמת לא מוצא חן בעיניו? לך דע.

הגדרות: "ביאה" - החדרת איבר מין של אדם לנקב מנקבי גופו של ה- זולת, או החדרת חפץ לאיבר מין או לפי הטבעת של הזולת, למטע החדרת חפץ לצורך רפואי; "חבלה חמורה" - לרבות נזק נפשי חמור ולרבות הריון; "מעשה מיני" - גניעה מכוונת של איבר מוצע של אדם בגופו של זולת, או גניעה מכוונת כלשהי של אדם, אף על-ידי חפץ, באיבר מוצע של זולת, והכל לשם גירוי מיני או לשם ביזוי, ואחת היא אם האיבר המוצע היה השוף או לבוש; וכך הלאה. כל זה בספר-החוקים של מדינת-ישראל. יש פירוט מלא, ואין שום "מעשה דומה". וזה בדיוק ההבדל, כי מי שעושה עבירה מינית יודעים בדיוק מי זה, אבל מי שעושה הזדהות עם אירוגני-טירור, זה יכול להיות כל אחד, כי לכל מעשה תחת השמש יש מעשה דומה.